

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 3To/154/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2322010989
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 06. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Rastislav Kresl
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2024:2322010989.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Rastislava Kresla a sudcov JUDr. Kataríny Stanislavskej a JUDr. Ladislava Révesa, v trestnej veci obžalovaného A. B., predtým C., nar. XX.XX.XXXX v B., pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného a prokurátora Okresnej prokuratúry Galanta proti rozsudku Okresného súdu Galanta č.k. 5T/63/2022-63 zo dňa 06.09.2023, na verejnom zasadnutí konanom dňa 18.06.2024 v Trnave, takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. d), ods. 2 Trestného poriadku z r u š u j e sa napadnutý rozsudok vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu.

Podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku sa

obžalovanému A. B., predtým C., nar. XX.XX.XXXX v B., trvale bytom D. XXX/XX, E., t.č. v ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou

u k l a d á :

Podľa § 207 ods. 1 Trestného zákona s použitím § 36 písm. l), § 37 písm. h), písm. m), § 38 ods. 2, ods. 4 Trestného zákona, § 41 ods. 1 Trestného zákona a § 42 ods. 1 Trestného zákona súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 9 (deväť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona súd obžalovaného na výkon uloženého trestu zaraďuje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona súd obžalovanému ukladá aj trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel v cestnej premávke v trvaní 2 (dva) roky.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona súd ruší výrok o treste uložený skorším rozsudkom Okresného súdu Galanta, sp. zn. 1T/42/2022 zo dňa 17.05.2023, právoplatným dňa 17.05.2023, ktorým bol odsúdený pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Trestného zákona ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie obžalovaného A. B., nar. XX.XX.XXXX v B., z a m i e t a .

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Galanta č.k. 5T/63/2022-63 zo dňa 06.09.2023 bol obžalovaný A. B., predtým C., nar. XX.XX.XXXX v B., uznaný vinným zo spáchania prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona, ktorého sa dopustil na tom skutkovom základe, že

že

dňa 16.04.2022 v čase o 16:59 hod. ako vodič viedol motorové vozidlo značky Citroen Jumper, s EČ: F. v meste E. na ulici D., kde bol zákonným spôsobom zastavený a kontrolovaný hliadkou Obvodného oddelenia Policajného zboru Sládkovičovo, pričom počas kontroly bolo zistené, že viedol vozidlo v čase, keď mal uložený zákaz činnosti viesť motorové vozidlá, ktorý mu bol uložený okresným dopravným inšpektorátom Okresného riaditeľstva policajného zboru Galanta, vedeným pod číslom konania ORPZ-GA-ODI2-200/001811, na dobu 36 mesiacov v trvaní od 04.04.2022 do dňa 04.04.2025, pričom predmetné rozhodnutie osobne prevzal dňa 19.03.2022 a toto nadobudlo právoplatnosť dňa 04.04.2022.

Za tento skutok okresný súd uložil obžalovanému podľa § 348 ods. 1 Trestného zákona s použitím § 36 písm. l), § 37 písm. m), § 38 ods. 2 Trestného zákona trest odňatia slobody v trvaní 4 (štyri) mesiace. Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona súd obžalovaného na výkon uloženého trestu zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Zároveň obžalovanému podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona súd obžalovanému uložil aj trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel v cestnej premávke v trvaní 2 (dva) roky.

Okresný súd svoje rozhodnutie odôvodnil v rozsahu č. I. 63-65.

Proti tomuto rozsudku čo do výroku o treste podal odvolanie obžalovaný a tiež okresný prokurátor, ktoré písomne odôvodnili na č.I. 69 a č.I. 73.

Obžalovaný v odvolaní poukazuje na nesprávnosť a nezákonnosť uloženého trestu, ktorý navyše nezohľadňuje predchádzajúce odsúdenie obžalovaného. Obžalovaný namieta voči záveru okresného súdu o tom, že s poukazom na počet záznamov v odpise registri trestov obžalovaného nebol daný dôvod na upustenie od potrestania v prejednávanej veci. Obžalovaný má za to, že v danej veci boli splnené podmienky pre upustenie od potrestania, pretože prečinom, pre ktorý je stíhaný v tejto trestnej veci nebola spôsobená smrť ani ťažká ujma na zdraví. Skutočnosť, že obžalovaný má v odpise registra trestov celkom 17 záznamov nemá žiadnu súvislosť z prejednanou vecou a záverom, či od neho možno dôvodne očakávať, že povedie riadny život. Predchádzajúce odsúdenia obžalovaného sú zahladené, ku skutku sa priznal, konanie oľutoval, aktuálne vykonáva trest odňatia slobody. Trest odňatia slobody uložený okresným súdom považuje za nadbytočný a nespravodlivý, s prihliadnutím na účel ukladania trestu. Navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil tak, že u obžalovaného upustí od potrestania.

Okresný prokurátor v úvode odvolania podaného proti výroku o treste v neprospech obžalovaného poukázal na odôvodnenie napadnutého rozsudku v časti, v ktorej okresný súd odôvodnil z akého dôvodu neukladal obžalovanému súhrnný trest odňatia slobody vo vzťahu k odsúdeniu v trestnej veci Okresného súdu Galanta sp. zn. 1T/42/2022. S odôvodnením okresného súdu sa nestotožnil, naďalej má za to, že v predmetnej veci mal okresný súd obžalovanému ukladať súhrnný trest odňatia slobody vo vzťahu k odsúdeniu v trestnej veci Okresného súdu Galanta sp. zn. 1T/42/2022. Trestný čin marenia výkonu úradného rozhodnutia bol spáchaný dňa 16.04.2022, skutok trestného činu zanedbania povinnej výživy bol dokončený v roku 2021 a dokončený dňa 30.11.2022. Medzi nimi nedošlo k odsúdeniu obžalovaného pre iný trestný čin. Relevantnou skutočnosťou bolo doručenie trestného rozkazu vo veci sp. zn. 1T/42/2022 dňa 20.05.2022. Vzhľadom na špecifickosť trestného činu zanedbania povinnej výživy má za to, že doručenie trestného rozkazu nespôsobilo prerušenie súbehu medzi predmetnými trestnými činmi, keďže časť trestného činu zanedbania povinnej výživy bola nepochybne spáchaná v súbehu s prečinom marenia výkonu úradného rozhodnutia. Zároveň sa pri trestnom čine zanedbania povinnej výživy jedná o jeden skutok, ktorý sa po doručení trestného rozkazu len upravuje. Pokiaľ by malo byť správne tvrdenie okresného súdu o prerušení súbehu doručením trestného rozkazu, týmto konštatovaním súd nebral do úvahy samotné dokončenie trestného činu ako i to, že súbeh podľa neho v zásade prerušil trestný rozkaz za ten istý trestný čin. Nejednalo sa tu o typickú situáciu prerušenia

viacčinného súbehu. Páchaním trestného činu zanedbania povinnej výživy sa rozumie celá doba jeho páchania, a to až do doby, pokiaľ nie je dokončený, čo sa stane až vyhlásením rozsudku. Dokončenie páchania skutku je rozhodujúce len pre posúdenie odkedy páchatel začne páchať nový skutok. Jedná sa o odlišnú situáciu ako bolo v prípade trestnej veci sp. zn. 3To/80/2022. V danom prípade sa jedná o úplne opačnú situáciu, kedy skutok marenia výkonu úradného rozhodnutia bol spáchaný predtým, ako bol dokončaný a dokončený skutok zanedbania povinnej výživy, avšak samotné doručenie trestného rozkazu ho nerozdělilo na dva trestné činy, resp. neprerušilo súbeh. Podľa názoru prokurátora je v danej veci zákonným trestom pre obžalovaného uloženie súhrnného trestu na dolnej hranici zvýšenej trestnej sadzby vo výmere 8 mesiacov pri zrušení výroku o treste rozsudku Okresného súdu Galanta sp. zn. 1T/42/2022. Navrhol, aby odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. d), písm. e) Trestného poriadku zrušil výrok o treste napadnutého rozsudku a podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku o treste sám rozhodol.

Krajský súd vo veci vykonal verejné zasadnutie dňa 18.06.2024 za prítomnosti zástupkyne Krajskej prokuratúry v Trnave a obžalovaného a jeho obhajcu. Obžalovaný ako aj prokurátor zotrvali na podaných odvolaniach, dôvody nežiadali doplniť ani zmeniť. Odvolací súd oboznámil prítomných s napadnutým rozsudkom, odvolaním obžalovaného, odvolaním okresného prokurátora, odpisom registra trestov na obžalovaného, lustráciami na obžalovaného ako aj podstatným obsahom spisu. Zástupkyňa krajskej prokuratúry zotrvala na dôvodoch podaného odvolania, mala za to, že v predmetnej veci bolo potrebné obžalovanému ukladať súhrnný trest odňatia slobody, preto navrhla, aby odvolací súd napadnutý rozsudok vo výroku o treste zrušil a rozhodol v intenciách odvolacieho návrhu. Pokiaľ ide o odvolanie obžalovaného, toto navrhla ako nedôvodné zamietnuť podľa § 319 Trestného poriadku. Obhajca obžalovaného zotrval na písomných dôvodoch odvolania, mal za to, že v prejednávanej veci sú splnené podmienky pre upustenie od potrestania. Obžalovaný sa pridržiaval prednesu svojho obhajcu.

Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku, ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Trestného poriadku.

Po preskúmaní napadnutého rozsudku vo vzťahu k výroku o treste, odvolací súd konštatuje, že odvolanie obžalovaného nebolo dôvodné, pretože v prejednávanej veci neboli splnené podmienky pre upustenie od potrestania obžalovaného ako páchatel'a trestnej činnosti. Pokiaľ ide o odvolanie okresného prokurátora, toto odvolanie bolo v celom rozsahu dôvodné, pretože okresný súd nesprávne posúdil súbeh trestnej činnosti obžalovaného, čo viedlo k tomu, že výrokom o treste napadnutého rozsudku došlo k porušeniu Trestného zákona (§ 321 ods. 1 písm. d) Trestného poriadku).

Podľa § 321 ods. 1 písm. d) Trestného poriadku, odvolací súd zruší napadnutý rozsudok aj ak bolo napadnutým rozsudkom porušené ustanovenie Trestného zákona.

Podľa § 322 ods. 3 veta prvá Trestného poriadku, odvolací súd rozhodne sám rozsudkom vo veci, ak možno nové rozhodnutie urobiť na podklade skutkového stavu, ktorý bol v napadnutom rozsudku správne zistený alebo doplnený dôkazmi vykonanými pred odvolacím súdom.

Z obsahu podaného odvolania vyplýva, že odvolanie obžalovaného ako aj okresného prokurátora smerovalo výlučne proti výroku o treste, preto predmetom odvolacieho konania mohlo byť len preskúmanie rozsudku vo vzťahu k tomuto výroku. Pre úplnosť odvolací súd dodáva, že obžalovaný urobil na hlavnom pojednávaní dňa 07.03.2023 vyhlásenie v zmysle § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku o tom, že je vinný zo spáchania skutku, ktorý sa mu kládol za vinu, preto okresný súd so súhlasom prokurátora vyhlásenie obžalovaného prijal. Pretože inštitút uznania viny svojou povahou vylučuje preskúmanie skutkového stavu konštatovaného výrokom obžaloby a obžalobou určenej právnej kvalifikácie po prijatí vyhlásenia obžalovaného podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku, odvolací súd nemohol preskúmať tento výrok z hľadiska jeho zákonnosti a odôvodnenosti. Proti výroku o vine v tomto prípade teda odvolanie ako opravný prostriedok nie je prípustné, tento výrok je právoplatný. (porovnaj uznesenie Najvyššieho súdu sp. zn. 2To/5/2011 zo 7. februára 2012)

V konaní tak bolo nepochybné preukázané (tiež s poukazom na vyhlásenie obžalovaného podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku), že obžalovaný sa dopustil spáchania prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona.

Pokiaľ ide odvolacie námietky obžalovaného, ktorý namietal voči záveru okresného súdu o tom, že v predmetnej veci nie sú splnené podmienky pre upustenie od potrestania, tieto odvolací súd vyhodnotil ako nedôvodné.

Inštitút upustenia od potrestania je prostriedkom výchovného charakteru, ktorý predpokladá, že už samotné trestné stíhanie páchatel'a je schopné zabezpečiť dve zo základných funkcií trestu, a to ochrannú a výchovnú funkciu, a práve preto sa pri uplatnení tohto inštitútu neuloží súdom žiadny trest. Upustenie od potrestania musí v tom ktorom prípade odrážať nielen osobu páchatel'a, povahu trestného činu, ale aj doterajší spôsob života páchatel'a a možný predpoklad jeho nápravy bez uloženia trestu. Povahu trestného činu vymedzujú jeho znaky, najmä spôsob vykonania činu, následky, poľahčujúce a priťažujúce okolnosti. Páchatel'ov doterajší život musí byť odôvodnený pozitívnym vývojom jeho správania pred spáchaním činu a predpokladom, že v budúcnosti sa napraví aj bez uloženia trestu. Je dôležité aby osoba páchatel'a nebola súdne trestaná a viedla riadny život občana (porovnaj Jtk 9/2014).

Popri vyššie uvedenom však netreba opomínať, že v prípade upustenia od potrestania ide len o fakultatívnu možnosť, nie o obligatórnu povinnosť súdu, preto pri každom konkrétnom prípade súd musí zvážiť, či sú splnené podmienky požadované Trestným zákonom pre to, aby nedošlo k uloženiu trestu.

V rámci vyhodnotenia všetkých okolností spáchania skutku ako i samotného obžalovaného nebol dôvod domnievať sa, že by už samotné prejednanie skutku postačovalo na nápravu obžalovaného. Aj keď išlo o prečin v tejto veci, odvolací súd zvýrazňuje, že obžalovaný viedol motorové vozidlo len 12 dní po tom, ako mu bola uložená sankcia zákazu činnosti viesť motorové vozidlá v správnom konaní. Už len z tejto skutočnosti vyplýva, že obžalovaný nie je ochotný akceptovať zákazy či obmedzenia uložené nielen súdom, ale ani správnym orgánom, v jeho správaní prevažuje svojvôľa a dešpekt k zákonným normám. Obžalovaný sa nesprávne domnieva, že závažnosť spáchaného skutku v tejto trestnej veci sama o sebe, bez zohľadnenia ďalších skutočností odôvodňuje upustenie od potrestania. Je zrejmé, že závažnosť skutku, pre ktorý je obžalovaný trestne stíhaný v tejto veci nebola vysoká, išlo o prečin, ktorým nebola spôsobená ujma na zdraví či majetku. Skutok sám o sebe a jeho závažnosť však treba hodnotiť v širšom kontexte, a to aj s poukazom na osobu obžalovaného, jeho kriminálnu minulosť, povahu páchanej trestnej činnosti, frekvenciu páchania trestnej činnosti či jeho postoj k odsúdeniam. Obžalovaný nie je prvopáchatel'om trestnej činnosti, ale de facto chronickým páchatel'om trestnej činnosti, ktorej sa v rôznych intervaloch dopúšťa už od mladistvého veku (prvýkrát bol odsúdený ako 16 ročný) v roku 1988. Z odpisu registra trestov vyplýva, že obžalovaný bol celkom 17 krát súdne trestaný a tiež opakovane priestupkovo postihnutý, dopúšťať sa rôznorodých trestnej činnosti (majetkovej, násilnej, drogovej, atď). Predchádzajúce odsúdenia neprivedli obžalovaného k zmene životného štýlu, trestnú činnosť bez ohľadu je jej závažnosť páchal a pácha aj naďalej, predchádzajúce tresty nemali na jeho prevýchovu zjavne výrazný vplyv. Niet rozumného dôvodu domnievať sa, že by práve samotné prejednanie tejto trestnej veci bolo tým momentom, ktorý by u obžalovaného viedol k prehodnoteniu svojho postoja k páchaniu trestnej činnosti a bol by na jeho nápravu postačujúci. Z uvedeného dôvodu tak bolo nutné ukladať obžalovanému primeraný a spravodlivý trest, odrážajúci tak prvok individuálnej ako aj generálnej prevencie. V prípade obžalovaného ako o recidivujúceho páchatel'a trestnej činnosti, ktorý síce v predmetnej veci spáchal trestný čin menšej závažnosti, naproti tomu jeho spáchaním prejavil laxný prístup k uloženému zákazu správnym orgánom, v kontexte jeho trestnej minulosti, druhovo rôznorodých trestnej činnosti, frekvencie páchania trestnej činnosti, ukladaných trestov a dôsledkov na ďalší život obžalovaného nebolo možné uvažovať o inom, ako nepodmienečnom treste odňatia slobody.

Okresný súd pri ukladaní trestu vychádzal z trestnej sadzby 0-2 roky (§ 348 ods. 1 Trestného zákona), priznal obžalovanému jednu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Trestného zákona a jednu priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Trestného zákona. Odvolací súd v reakcii na odvolacie námietky okresného prokurátora o pochybení okresného súdu pokiaľ ide o uloženie trestu, tieto vyhodnotil ako dôvodné v celom rozsahu, pretože tak ako správne poukázal prokurátor, v prejednávanej veci bolo nutné obžalovanému ukladať súhrnný, nie samostatný trest, nakoľko vo vzťahu k trestnej veci vedenej Okresným súdom Galanta sp. zn. 1T/42/2022 išlo o zbíhajúcu sa trestnú činnosť.

Ako aj správne uviedol okresný súd a tiež prokurátor, v prípade zbiehajúcej sa trestnej činnosti v trestnej veci sp. zn. 1T/42/2022 išlo k špecifickú situáciu, pretože prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 Trestného zákona je trváci trestný čin s prvkami hromadného trestného činu, pričom trestnosť činu spočíva v udržiavaní protiprávneho stavu neplnením vyživovacej povinnosti. Trestný čin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Trestného zákona je dokonany naplnením jeho zákonných znakov, t. j. okamihom, keď páchatel najmenej dva mesiace v období dvoch rokov neplní, čo aj z neobanlivosti, zákonnú povinnosť vyživovať alebo zaopatrovat' iného.

Skutok v tejto trestnej veci spáchal obžalovaný dňa 16.04.2022. Skutok v trestnej veci Okresného súdu Galanta sp. zn. 1T/42/2022 obžalovaný začal páchať v januári 2022 (kedy došlo k dokonaniu, t.j. k naplneniu objektívnej stránky vyjadrenej konaním „po dobu dvoch mesiacov“), pričom k vyhláseniu odsudzujúceho rozsudku došlo až dňa 17.05.2023 (predtým doručeniu trestného rozkazu dňa 20.05.2022), t.j. až po tom, ako obžalovaný spáchal skutok v tejto trestnej veci. Doručenie trestného rozkazu v trestnej veci sp. zn. 1T/42/2022 preto nemohlo prerušiť súbeh trestnej činnosti (trestnú činnosť neplnenia si vyživovacej povinnosti obžalovaný začal páchať a skutok bol dokonany ešte pred spáchaním skutku v tejto trestnej veci, pričom k vyhláseniu odsudzujúceho rozsudku došlo až po spáchaní skutku v tejto trestnej veci, t.j. po 16.04.2022). Ako aj správne uviedol prokurátor, v prípade trestného činu zanedbania povinnej výživy sa jednalo o jeden a ten istý skutok, ktorý sa mení len pokiaľ ide o čas páchania a výšku dlžného výživného, a teda nešlo o klasický prípad prerušenia viacčinného súbehu trestných činov iným ďalším trestným činom. V tomto prípade nešlo o vyhlásenie odsudzujúceho rozhodnutia za iný trestný čin, ale za stále jeden a ten istý skutok, ktorý bol medzičasom dokonany aj dokončený (v predmetnom prípade práve vyhlásením odsudzujúceho rozsudku). Z chronológie je tak zrejmé, že prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia spáchal obžalovaný dňa 16.04.2022, a to ešte pred doručením trestného rozkazu vo veci sp. zn. 1T/42/2022, po ktorom došlo len k úprave výšky nezaplateného výživného a doby jeho neplatenia, nie k rozdeleniu jedného a toho istého skutku na dva (o čom napokon svedčí aj to, že obžalovaný už následne nebol trestne stíhaný za ďalšie páchanie trestného činu zanedbanie povinnej výživy). Išlo tak o súbeh trestnej činnosti, ktorá odôvodňovala uloženie súhrnného trestu.

Pri úvahách, aký druh a výmera trestu by spravodlivo zohľadňovali konanie obžalovaného, jeho zavinenie, následok, pohnútku, osobu, pomery a možnosti jeho nápravy a v neposlednom rade aj poľahčujúce a priťažujúce okolnosti, vychádzal aj odvolací súd zo zásady, že trest je právnym následkom trestného činu, a teda musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu (zásada proporcionálnosti trestu). Trest je jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu Trestného zákona. Tým je určená aj jeho funkcia v tých smeroch, v ktorých má pôsobiť zákon na ochranu spoločnosti, jednak pred páchatelom trestného činu, voči ktorému sa prejavuje prvok represie (zabráneniu trestnej činnosti) a prvok individuálnej prevencie (výchovy k riadnemu životu - rehabilitácia), a jednak aj voči ďalším občanom - potencionalným páchatelom, voči ktorým sa prejavuje prvok generálnej prevencie (výchovné pôsobenie trestu na ostatných členov spoločnosti). Trest samozrejme musí vyjadrovať aj morálne odsúdenie páchatela. (porovnaj uznesenie Najvyššieho súdu SR 1To 2/2014 z 8.11.2014)

Odvolací súd v tejto súvislosti zdôrazňuje, že osobu obžalovaného treba vždy hodnotiť vo všetkých súvislostiach. V rámci hodnotenia osoby obžalovaného nemožno obísť ani možnosti jeho nápravy. Úsudok o možnosti nápravy obžalovaného si súd vytvára z veľkej časti už na základe hodnotenia povahy a závažnosti spáchaného trestného činu (t.j. či ide o prečin, zločin, obzvlášť závažný zločin), spôsobu jeho spáchania, následkov, ktoré skutkom mohol vyvolať alebo vyvolal, a pri náležitom zhodnotení osoby obžalovaného. Možnosť nápravy obžalovaného konkretizuje jeho osobu vo všetkých zásadných súvislostiach. Primárne ide o stanovenie prognózy budúceho vývoja správania sa obžalovaného na základe objasnenia jeho osobnostných vlastností a ich spojitostí so spáchaným trestným činom, vrátane vplyvu sociálnej mikroštruktúry. Z hľadiska posúdenia možnosti nápravy obžalovaného má veľký význam celkový spôsob jeho života a jeho správanie pred spáchaním trestného činu a jeho postoj k spáchanému trestnému činu (judikát Rt 23/1967). Záver súdu o možnosti nápravy obžalovaného musí byť vždy v plnom súlade s ochranou, ktorú súd uloženým trestom poskytuje záujmom spoločnosti, štátu a členom spoločnosti pred útokmi páchatelov trestných činov a výchovným pôsobením na ostatných členov spoločnosti.

Odvolací súd pri ukladaní trestu vychádzal z upravenej trestnej sadzby podľa § 38 ods. 4 Trestného zákona v rozmedzí 8 mesiacov až 2 roky (základná trestná sadzba 0-2 roky), pretože obžalovanému

okrem priznania jednej poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. l) Trestného zákona priznal aj dve priťažujúce okolnosti, a to podľa § 37 písm. m) a písm. h) Trestného zákona, pretože obžalovaný už bol za trestný čin odsúdený a obžalovaný spáchal viac trestných činov (súbeh). S poukazom na všetky vyššie uvedené skutočnosti odvolací súd uložil obžalovanému súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 9 mesiacov, so zaradením obžalovaného do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, nakoľko v období 10 rokov pred spáchaním skutkov bol vo výkone trestu za úmyselný trestný čin, to všetko za súčasného zrušenia výroku o treste uloženého trestným rozkazom Okresného súdu Galanta sp. zn. 1T/42/2022 zo dňa 17.05.2023, ako aj všetkých ďalších rozhodnutí na tento výrok obsahovo nadväzujúcich ak vzhľadom na zmenu ku ktorej došlo zrušením stratili svoj podklad. Vzhľadom na charakter trestnej činnosti (marenie výkonu úradného rozhodnutia, ktorým bol obžalovanému uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá) odvolací súd uložil obžalovanému aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá, a to na dobu 2 roky, ktorú považoval vzhľadom na okolnosti spáchanej trestnej činnosti za primeraný.

Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov preto odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. d), ods. 2 Trestného poriadku zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a následne rozhodol podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku o jeho uložení rozsudkom sám tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0, čiže jednomyseľne podľa § 163 ods. 4 Trestného poriadku v spojení s § 170 ods. 6 Trestného poriadku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku riadny opravný prostriedok nie je prípustný.